

DDS 363

1. Lov, pris og tak, at du har giv - et din ver - den det, som den har tabt, fra

2. Ja,
3. Lov, pris og tak, at du lod
4. Lov, pris og tak, at du lod
5. Lov, pris og tak, at du lod
6. Og lad i al - le jor - dens lan - de

dø - den åb - net vej til li - vet, ja, alt i - gen som nyt har skabt, da du din Søn i -

han med os har vil - let bæ - re vor synd og dens e - len - dig - hed, at han i al - ting
de fik mod til ord at bry - de der og bli - ve bandt, og løs - te som din hånd, ja, bandt i tro til
kraft til selv sig vej at hø - re ved dø - be - font, og nad - ver - bord. Åh, nu du kan med
end på dansk det er at san - de, at alt godt, når du er krog, så lad det al - tid
fol - ke - slag med fryd må at alt er godt, når du er bord. Gud, der el - sker ver - den,

blandt os send - te, så jor - dens børn ved ham gen - kend - te dig, Him - lens Gud, i tro og håb.

blev vor næ - ste, så just, da vi lod ham kors - fæs - te, da blev hans død til liv for os.
dig a - le - ne, og løs - te så til fri - mo - digt tje - ne, som i din Søn du tje - ner os.
fa - der glæ - de, se di - ne børn vort håb i træ - de, med lov - sang for dit an - sigt frem.
så - dan bli - ve, hold ved din And vort tror ham, bli - ve, skab selv af os et tro - ens folk!
så du gi - ver din Søn, så den, der tror ham, bli - ver for dig som han dit kæ - re barn.